

NIEWARUNKOWY (1) ai

A pl subst niewarunkow(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) s.v. warunkowy.

Nieodpowiadający warunkom, wymaganiom, niepewny, nierzetelny, oszukańczy, sfałszowany:

W przeciwstawieniu: »niewarunkowy... warowny«: Iełli towáry zgniłe y niewárunkowe Zá świeże y wárowne przelichmánić godziłz KlonWor 67.

Synonimy: niepewny, wątpliwy.

Cf NIEWAROWNY, [NIEWARUNKOWNY], [WARUNKOWY]

KK